

ІНСТРУМЕНТИ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ УЧБОВОГО ПРОЦЕСУ

Шикіна О.В.,

доцент кафедри туристичного та готельно-ресторанного бізнесу,

Одеський національний економічний університет,

e-mail: katzchen.gusyeva@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5294-3367>

Академічна спільнота має справу з активними трансформаційними процесами, що розділили життя на періоди «до» та «після». Це стосується не тільки наслідків пандемії, але і тенденцій останніх років, що призводять до думки про необхідність більш діджиталізованого навчання. Студентство вимагає від освітнього процесу бути сучасним, зручним, доступним та актуальним. Необхідним є визначення шляхів трансформаційних процесів. Об'єктом дослідження можна визначити процес впровадження діджиталізації в учбовому процесі ЗВО.

Перш за все, визначимо, що «діджиталізація» – це процес перенесення інформації у цифрову форму, будь то паперові книги, фотографії тощо. Якщо ми говоримо про учбовий процес, то маємо на увазі не тільки те, що підручники повинні стати доступними у електронній формі для проведення досліджень з дому, але і сам процес навчання повинен бути доступним як в аудиторії, так і за допомогою Інтернет-технологій.

Сама «діджиталізація учбового процесу» передбачає трансформацію учбових процесів у електронний вигляд. Проте цим процес діджиталізації не обмежується. Інформаційно-комунікаційні технології змінюють (оцифровують) спочатку окремі учбові-процеси в учбових закладах, а потім формують віртуальну модель повноцінної освіти.

Важливу роль у процесі діджиталізації слід віднести «гейміфікації», де на зміну традиційним педагогам йдуть «ігропедагоги», «координатори онлайн-платформ» [1].

За останніми дослідженнями виявлено, що для наближення нашої сучасної освіти до світових стандартів вона повинна враховувати проблем реального життя.

Виклики часу ставлять перед педагогом завдання у опануванні цифрових компетенцій, які б забезпечували ефективну дистанційну взаємодію усіх учасників процесу. До базових елементів цифрової комунікації можна віднести роботу з продуктами типу Zoom, Google Meet, Microsoft Teams; роботу з електронними журналами, електронний документообіг, хмарні сервіси, комунікація через різноманітні месенджери, соціальні мережі, адміністрування сторінок кафедри чи дисципліни у соціальних мережах, створення власного сайту за необхідністю, тощо.

Не дивлячись на те, що існує думка, про шкоду від суто дистанційної форми навчання без безпосереднього живого спілкування, але таке навчання може зацікавити слухачів місцезнаходження яких не дає можливість навчатися аудиторно.

Робота викладачів, задіяних у електронному навчанні, – це не тільки розробка якісного контенту та підтримка його в актуальному стані, а і ефективна робота зі здобувачами вищої освіти. Особливо важливим стає регулярність віртуального спілкування учасників освітнього процесу – або через обмін повідомленнями, або у режимі on-line зустрічей. Це дозволяє не тільки відчувати студентам тісну залученість у навчання, а і викладачам вчасно коригувати процес за рахунок роботи зворотного зв'язку у системі [2].

До форм діджиталізації освіти можна віднести роботу у месенджерах, соціальних мережах, ведення сайту факультету, кафедри чи спеціальності, створення чат груп у різних комунікаційних мережах для більш швидкого інформування групи слухачів про завдання, зміни у розкладі. Існують різні соціальні мережі, які можуть бути використані для діджиталізації. На території України найпопулярнішими вважаються: Facebook, Instagram, Twiter, Tumbler, Google+, Vider, WatsUp, Telegram [3].

Навіть екзамен, залік чи контрольну можна провести за допомогою різних форм діджиталізації. Для того щоб комп'ютерне тестування було ефективним, необхідно мати достатнє технічне забезпечення і якщо ми говоримо не тільки про період активної дистанційної роботи але і про подальшу роботу у аудиторії то забезпечити всіх студентів одноразово комп'ютерною технікою на кожному практичному занятті може бути проблематичним. Вдалим рішенням може бути використання смартфонів [4]. Це відкриває широкі можливості для використання в навчальному процесі. On-line тестування з використанням смартфона для опрацювання варіантів тесту дозволяє мінімізувати викладацький час на перевірку засвоєння матеріалу та розширення можливості проведення цього процесу у зручний для студента час. Результат такого тестування підраховується автоматично, присутня можливість надати вірні відповіді на питання відразу після надсилання студентом результату, що дає можливість студенту ознайомитись зі своїми помилками, за наявності.

Для проведення перевірки знань можна використовувати такі сервіси, як: Google Forms, mytest, Quizlet, Proprofs, EASYQUIZZY, ClassMarker, Kahoot та інші. Google Forms, у свою чергу, можна використовувати для проведення як контрольних, так і тестів.

За допомогою платформи Google Forms викладачем створюється форма, яка містить інформацію про студента, що виконує тест – така можливість є завдяки варіативності полів заповнення. Це може бути не лише обрання одного з варіантів відповіді на тест, але і поле для введення короткого чи достатньо великого тексту. Ця функція розширює можливості для проведення повноцінних контрольних робіт з теоретичними питаннями, де необхідним є не простий вибір з варіантів, а надання своєї точки зору [5].

Для застосування Google Forms як способу проведення тестування використовується база екзаменаційних тестів, що дає можливість студентам попрактикуватися перед проведенням офіційного екзамену у Moodle.

Ще однією перевагою проведення on-line вимірювання знань є можливість у будь-який зручний час надіслати посилання на конкретне тестування студенту за допомогою любого способу спілкування (месенджери, e-mail, чат

групи та інше) [3]. Тобто для проведення відпрацювання місце та наявність завдань у викладача при собі вже не має актуальності. Необхідно лише зайти зі свого пристрою у Google диск, обрати тест-форму, скопіювати посилання та надіслати його студентові.

Інновації, що поступово впроваджуються у процес освіти, наближують педагога до раціоналізації технічних моментів навчання. Власне лекцію можна презентувати в записі як домашнє завдання, а безпосередньо комунікацію зі студентами направляти на вирішення складних моментів чи дискусію стосовно теми, що вивчається. Тобто з'являється можливість відійти від функції передачі знань до функції виявлення де і яким чином ці знання можна застосовувати у реальному житті [6].

Список використаних джерел:

1. Жерновникова О. А. Діджиталізація в освіті. Психолого-педагогічні проблеми вищої і середньої освіти в умовах сучасних викликів: теорія і практика: матеріали III міжнар. наук.-практ. конф., м. Харків, 10 квіт. 2018 р. Харків, 2018. С. 88–90.
2. Сільченко М. В. Трансформація освітньої сфери в умовах діджиталізації. Сфера зайнятості і доходів в умовах цифрової економіки: механізми регулювання, виклики та доміанти розвитку: тези доп. міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 23-24 жовт. 2019 р.). Київ, 2019. С. 333–336.
3. Шикіна О. В., Гочаренко Я. Є., Козловський Р.С. Діджиталізація учбового процесу. Забезпечення якості вищої освіти: проблеми та перспективи розвитку: матеріали III міжнар. наук.-метод. конф. (м. Одеса, 27-28 лютого 2020 р.). Одеса, 2020. С. 221–222.
4. Ковальчук В. П. On-line тестування як новий метод оцінки знань студента. Вісник Вінницького національного медичного університету. 2018. № 22. С. 353–356.
5. Єршова А., Федущко С., Серов Ю. Google Forms як ефективний засіб для проведення онлайн-опитувань. ICS 2019. 2019. С. 214.
6. Литовка А. О., Шикіна О. В. Класифікація інноваційної діяльності туристичного підприємства. Глобальні та національні проблеми економіки. Миколаїв, 2016. №14. С. 416–420. URL: <http://global-national.in.ua/archive/14-2016/90.pdf>. (дата звернення: 26.02.2021).